

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1207/2017
05.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Деане Берак-Савковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 106/16 од 18.04.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 637/17 од 09.08.2017. године, у седници већа одржаној 05.12.2017. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 106/16 од 18.04.2017. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 637/17 од 09.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 106/16 од 18.04.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године која се неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело, те је осуђен на споредну новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан платити у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора, с`тим да казна не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом окривљеном је на основу члана 65. став 2. КЗ одређен специјални услов тако што је обавезан да у року од шест месеци, по правноснажности пресуде, оштећеном ББ исплати износ од 917.880,32 динара, а у случају неиспуњења овог услова, условна осуда ће бити опозвана.

Окривљени је обавезан на плаћање судског паушала и трошкова кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 637/17 од 09.08.2017. године, одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину К 106/16 од 18.04.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Деана Берак-Савковић поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона, одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да „усвоји поднети захтев те да укине побијану пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 637/17 од 09.08.2017. године и предмет врати на поновни поступак или да исту преиначи тако што ће усвојити жалбу браниоца против пресуде Основног суда у Зрењанину К 106/16 од 18.04.2017. године“.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом, браниоца окривљеног АА се указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП уз образложење да је окривљени оглашен кривим због извршеног кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ на штету оштећеног ББ иако на основу утврђеног чињеничног стања не произлази да је испуњено битно обележје бића кривичног дела - преварна намера, која мора да постоји у тренутку предузимања кривичноправних радњи окривљеног.

Одредбом члана 208. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело преваре чини ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да овај на штету своје или туђе имовине нешто учини или не, док кривично дело преваре из става 3. окривљени чини ако је делом из става 1. и 2. овог члана прибављена имовинска корист или је нанета штета у износу који прелази 450.000,00 динара.

Изреком првостепене пресуде окривљени АА је оглашен кривим да је у време и на месту, како је то описано, у намери да себи прибави противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница довео у заблуду оштећеног ББ да купи преко ДОО „ВВ“ из ... једну прскалицу за трактор, у вредности од 917.880,32 динара, коју наводно није имао на лагеру али ће је предати у року од 10 дана по приспећу од инодобављача и тиме га одржавао у заблуди да му

оштећени исплати вредност исте прскалице од 917.880,32 динара, након чега му је окривљени предао рачун и отпремницу као доказ да је исту унапред платио, али му наведену прскалицу никада није испоручио, нити му је вратио наведени новац, чиме је навео оштећеног да му на штету своје имовине преда означени износ, при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

Врховни касациони суд наводе у поднетом захтеву браниоца окривљеног АА оцењује као неосноване, налазећи да су у чињеничном опису дела, датом у изреци првостепене пресуде назначене све чињенице и околности које представљају законска обележја кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим правноснажном пресудом, како објективна обележја која се односе на радњу извршења окривљеног, тако и субјективна обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног. У конкретном случају субјективни елемент овог кривичног дела се огледа и у намери да се лажним приказивањем чињеница оштећени одржава у заблуди, а све са циљем прибављања противправне имовинске користи, а која намера је како се то и види из изреке постојала у тренутку предузимања конкретне противправне радње окривљеног. Из наведених разлога супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, којима се указује на повреду одредбе из члана 439. тачка 1) ЗКП су оцењени као неосновани.

Поред тога, наводима у захтеву којима се указује да је између окривљеног АА и оштећеног ББ у ствари постојао грађанскоправни однос који је споран из различитих разлога, и који је пренет на терен кривичног права ... се указује на погрешно и непотпуно чињенично стање, одредбу члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те о том делу захтева није мериторно одлучивано.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.